

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. According to the Talmud and Midrash, what is the ultimate purpose of the Creation?
2. Why did G-d create so many diverse and beautiful life forms?
3. According to Maimonides, how does one cultivate a love and awe of G-d?
4. Describe the philosophy of Epicurus.
5. How does Lucretius' theory of evolution differ from Darwin's?

This and much more will be addressed in the second lecture of this series: "The Purpose of Creation: The Anthropic Principle".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XI Lecture #2

THE PURPOSE OF CREATION: THE ANTHROPIC PRINCIPLE

I. For the Sake of Israel - For the Sake of the Torah

A.

(1) אמר ר' יהודה בר שלו' בזכות ישראל נברא העולם, מקדם ברא א-להים אין כתיב כאן, ומתחילה אין כתיב כאן, אלא בראשית, מהו בראשית, אלו ישראל שנקראו ראשית, שנא' קדש ישראל לד' ראשית תבואתה וגו' (ירמיה ב ג). מדרש תנחומא פרשת בראשית ס' ג

R. Yehudah bar Shalom said: In the merit of Israel was the world created. It is not stated, "Originally (*mikedem*) did G-d create," nor is it stated, "Initially (*mitchillah*) did G-d create," but rather, "In the beginning (*beraishis*). What is meant by the term *beraishis*? This is referring to Israel (the Jewish people) who are called *raishis* (primary), as it is stated (Jeremiah 2:3), "Israel is sanctified unto G-d, the *raishis* (primary or first) of His produce . . ." **Medrash Tanchuma, Beraishis 3**

(2) א"ר בנאי העולם ומלואו לא נברא אלא בזכות התורה, שנאמר (משלי ג ד) בחכמה יסד ארץ וגו', רבי ברכיה אמר בזכות משה שנאמר (דברים לג) וירא ראשית לו. בראשית רבה פרשה א:ד

The world and its contents were created only in the merit of the Torah, as it is stated (Proverbs 3:19), "G-d established the world through wisdom (Torah) . . ." R. Berechiah said: [It was created] in the merit of Moshe as it is stated (Deut. 33:21), And he (the tribe of Gad) saw (chose) the *raishis* (prime - referring to Moshe). **Medrash Beraishis Rabbah 1:4**

B.

רבי שמעון בן אלעזר אומר: ראית מימיך חיה ועוף שיש להם אומנות? והן מתפרנסין שלא בצער, והלא לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני - אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא שהורעתי מעשי, וקפחתי את פרנסתי. קדושין פב.

R. Shimon b. Elazar said: Have you ever seen a wild beast or a bird with a craft? Yet, they are sustained without anxiety. Now they were created only to serve me, while I was created to serve my Master. Surely, then, I should make a living without anxiety? I destroyed my livelihood only because I have acted wrongfully. **Kiddushin 82a**

C.

ותאמר ציון עזבני ד' וד' שכחני. (ישעיה מט:יד) היינו עזובה היינו שכוחה! אמר ריש לקיש, אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אדם נושא אשה על אשתו ראשונה - זוכר מעשה הראשונה, אתה עזבתני ושכחתני. - אמר לה הקדוש ברוך הוא: בתי, שנים עשר מזלות בראתי ברקיע ועל כל מזל ומזל בראתי לו שלשים חיל ועל כל חיל וחיל בראתי לו שלשים לגיון ועל כל לגיון ולגיון בראתי לו שלשים רהטון ועל כל רהטון ורהטון בראתי לו שלשים קרטון ועל כל קרטון וקרטון בראתי לו שלשים גסטרא ועל כל גסטרא וגסטרא תליתי בו שלש מאות וששים וחמשה אלפי רבוא כוכבים כנגד ימות החמה - וכולן לא בראתי אלא בשבילך ואת אמרת עזבתני ושכחתני? . . . ברכות לב:

“But Zion said, ‘The L-rd hath forsaken me, and the L-rd hath forgotten me’.” (Isaiah 49:14) Is not ‘forsaken’, the same as ‘forgotten’? Resh Lakish said: The community of Israel said before the Holy One, blessed be He: Sovereign of the Universe, when a man takes a second wife after his first, he still remembers the deeds of the first. You have both forsaken me and forgotten me! The Holy One, blessed be He, answered her: My daughter, I have created twelve constellations in the firmament, and for each constellation I have created thirty hosts, and for each host I have created thirty legions, and for each legion I have created thirty cohorts, and for each cohort I have created thirty maniples, and for each maniple I have created thirty camps, and to each camp I have attached three hundred and sixty-five thousands of myriads of stars, corresponding to the days of the solar year, and all of them I have created only for your sake, and you say, “You have forgotten me and forsaken me!” . . . **Berachos 32b**

D.

אמר ריש לקיש: מאי דכתיב (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, ה"א יתירה למה לי? מלמד שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית, ואמר להם: אם ישראל מקבלים התורה - אתם מתקיימין, ואם לאו - אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו. שבת פח.

Resh Lakish said: Why is it written, “And there was evening and there was morning, the sixth day” - what is the purpose of the additional ‘the’? This teaches that the Holy One, blessed be He, stipulated with the Works of Creation and said thereto, “If Israel accepts the Torah, you shall exist; but if not, I will turn you back into emptiness and formlessness.” **Shabbos 88a**

II. The Ultimate Purpose

A.

יסוד החסידות ושורש העבודה התמימה הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו. והנה מה שהורונו החז"ל הוא שהאדם לא נברא אלא להתענג על ד' וליהנות מזיו שכינתו, שזהו התענוג האמיתי והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים לימצא. ומקום העידון הזה באמת הוא העה"ב, כי הוא הנברא בהכנה המצטרפת לדבר הזה, אך הדרך כדי להגיע אל מחוז חפצנו זה הוא זה העולם . . . והאמצעים המגיעים את האדם לתכלית הזה הם המצוות אשר צונו עליהן הא-ל ית"ש ומקום עשיית המצוות הוא רק העה"ז. וע"כ הושם האדם בזה העולם בתחלה כדי שע"י האמצעים האלה המזדמנים לו כאן יוכל להגיע אל המקום אשר הוכן לו שהוא העה"ב לרוות שם בטוב אשר קנו לו ע"י אמצעים אלה. . . . פרק א ממסילת ישרים מהרמח"ל

The foundation of piety and the root of pure service is that a person clarify and verify [the nature of] his obligation in his world and to what must he place his sights and goals in all of the areas which he labors throughout the days of his life. Behold, that which our Sages of blessed memory have taught us is that man was created solely to experience delight with G-d and to derive pleasure from the radiance of the *Shechina* (Divine Presence), for this is the true delight and the greatest form of satisfaction that exists. The place to experience this [ultimate] satisfaction is the next world, for it was created with [all] the preparations which are required for such a thing. The way, however, to reach our desired goal is this world. The means to achieve this are the *mitzvos* which G-d

commanded and the place of these *mitzvos* is this world. As a consequence, man was originally placed in this world in order to reach, through the means which was prepared for him here, [this world], the place which was [ultimately] set up for him, the World to Come, to experience the goodness which he acquired through these means. **R. Moshe Chaim Luzzatto, Chapter One of Mesilas Yesharim**

B.

(1) וכוונת כל המצות שנאמין בא-להינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין א-ל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם ויודה לא-להיו שבראו, וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי הכנסיות וזכות תפלת הרבים, זהו שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו ויודו לא-ל שבראם והמציאם ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בריותך אנחנו . . . פ' רמב"ן על התורה שמות יג:טז

The purpose of all of the *mitzvos* is that we believe (or trust) in our G-d and thank (or admit to) Him that He created us. This is the purpose of the Creation, for we know of no other purpose for the original creation. The G-d on High has no desire for the lower world other than that man should know and give thanks to his G-d for having created him. The significance of raising our voices in prayer and the purpose of synagogues and the special merit of praying in public is in order that people should gather together and give thanks to the G-d that created and developed them and publicize this and say before Him, "We are Your creations". . . . **Commentary of Ramban to Exodus 13:16**

(2) וברא את האדם שיכיר את בוראו ית', ואם האדם אינו יודע שבראו כלל, וכל שכן שאינו יודע שיש אצל בוראו מעשה נבחר ונרצה ומעשה אחר מרוחק ונמאס, נמצא האדם כבהמה, וכוונת בריאתו בטלה, וזהו מה שאמרו חז"ל תמיד, שאלו לא קבלו ישראל את התורה היה מחזיר העולם לתהו ובהו, כלומר שאם לא היו חפצים לדעת וללמוד ידיעת בוראם, ושיש הפרש לפניו בין טוב לרע, נמצא שכוונת בריאת העולם בטלה. רמב"ן, דרשת תורת ד' תמימה

And He created man that he recognize his blessed Creator. If a person doesn't know at all that He created him, and most certainly if he doesn't know that the Creator has a preferred and acceptable way of life [for man] and one which is contemptible and loathsome, then he is but an animal and the purpose of Creation is nullified. This is what our Sages, of blessed memory, have often said (Shabbos 88a, Avodah Zarah 3a), "If Israel had not accepted the Torah, He would have returned the world to the [original] state of formlessness and void." In other words, if they wouldn't have had the desire to know and to learn about the knowledge of their Creator and that there is a difference to G-d whether a person chooses good or evil, then the purpose of Creation would have been nullified. **Ramban in his *drasha* (exposition) which began with the words, "The Torah of G-d is perfect"**

III. The Creation Testifies

A.

יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון, והוא ממציא כל נמצא, וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמתת המצאו. ואם יעלה על הדעת שהוא אינו מצוי אין דבר אחר יכול להמצאות. ואם יעלה על הדעת שאין כל הנמצאים מלבדו מצויים הוא לבדו יהיה מצוי, ולא יבטל הוא לבטולם, שכל הנמצאים צריכין לו והוא ברוך הוא אינו צריך להם ולא לאחד מהם, לפיכך אין אמתתו כאמתת אחד מהם. הוא שהנביא אומר וד' א-להים אמת, הוא לבדו האמת ואין לאחר אמת כאמתתו, והוא שהתורה אומרת אין עוד מלבדו, כלומר אין שם מצוי אמת מלבדו כמותו. המצוי הזה הוא א-להי העולם אדון כל הארץ, והוא המנהיג הגלגל בכח שאין לו קץ ותכלית, בכח שאין לו הפסק, שהגלגל סובב תמיד ואי אפשר שיסוב בלא מסבב, והוא ברוך הוא המסבב אותו בלא יד ובלא גוף. וידיעת דבר זה מצות עשה שנאמר אנכי ד' א-להיך, וכל המעלה על דעתו שיש שם אלוה אחר חוץ מזה, עובר בלא תעשה שנאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, וכופר בעיקר שזהו העיקר הגדול שהכל תלוי בו. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק א:א-ו

The ultimate foundation and pillar of wisdom is to know that there exists a Primary Being Who put into being all that exists and that all of existence from the heavens and the earth and all that is between only exists due to the reality of His existence. If one could conceive that He wouldn't exist, then [absolutely] nothing else would exist. If one would conceive that nothing else would exist except for Him, then He alone would [nonetheless] remain in existence for He does not cease to be because of their cessation, as all that exists needs Him and He, the blessed, doesn't need them at all. Therefore His reality is unlike the reality of any other forms of existence. This is what the prophet meant by the statement (Jeremiah 10:10), "And the L-rd G-d is true (real)." There is no reality like His. This is what the Torah meant by saying (Deut. 4:35), "There is no other besides Him." In other words, there is no other existence that is real (or true) that can be compared to His. This Being is the G-d of the world and the L-rd of the earth. He is the Director of the sphere (*galgal*) which constantly rotates with an infinite force that doesn't cease, for the sphere constantly rotates and it is impossible to rotate without a rotator. He, the blessed, the One Who rotates the sphere, does so without a hand or a body. There is a positive commandment to know this, as it says (Exodus 20:2), "I am the L-rd your G-d." Anyone who entertains the thought that there is another god besides Him, is violating the negative commandment (Ibid. 20:3), "You shall not have any other gods before Me" and he is denying the essence [of Judaism], for this is the essential principle upon which everything is dependent. **Rambam Hilchos Yesodei HaTorah Chapter 1:1-6**

B.

כתיב תורת ד' תמימה משיבת נפש עדות ד' נאמנה מחכמת פתי, אחר שאמר השמים מספרים כבוד א-ל, חזר ופירש בשבחה של תורה, ואמר שהיא מספרת בשבחה של הקב"ה יותר מן השמים ומן השמש והירח והכוכבים המוזכרים למעלה בתחלת המזמור. ופירוש הענין, שדוד התחיל ואמר, כי השמים מספרים כבוד א-ל, מפני שתנועת השמים תמידית ונצחית, וכל מתנועע צריך למניע, יודו השמים על כבוד א-ל, כלומר שיש א-לוה בעל כח מנהיג אותם בכחו ובאלותו, על כן אמר א-ל, כמו יש לאל ידי. והרקיע הוא הגלגל העליון ההולך ממזרח למערב הפך תנועת האחרים, מגיד מעשה ידיו שהם הנבראים וזה דבר ברור וראיה שהפילוסופים במחקר לבד הוציאו אותם. וכשסיפר הגדת השמים והשמש ואמר אין אומר

וכו' בכל הארץ יצא קום, עד אין נסתר מחמתו, אמר תורת ד' תמימה משיבת נפש, כלומר שאלו ראיות ברורות לכבוד הא-ל וכי הם מעשה ידיו הכל, תורת ד' שלמה יותר מזה, והיא משיבת נפש ומחכימת פתי, כלומר שמסרת כל ספק מן הלכות, מן החכמים, ומן שאינן מבינים מהלכות שמים ומערכי הכוכבים, והפליג בשבח התורה במזמור זה: רמב"ן, דרשת תורת ד' תמימה

It is written (Psalms 19:8), "The Torah of Hashem is perfect, reviving the soul; the testimony of Hashem is sure, making wise the simple." After [David] stated (Ibid. 19:2), "The heavens declare the glory of G-d", he then returned to praise the Torah and said that it declares the praises of the Holy One, blessed be He, more than the heavens and the sun and the moon and the stars, which are mentioned above at the beginning of the Psalm. The explanation is that David began [the psalm] and said that the heavens declare the glory of G-d because of the constant and eternal movement of the heavens, as everything that moves needs a mover. The heavens admit to the glory of G-d, meaning that there is a G-d who possesses power and directs the heavens through His power and strength. That is why the word for G-d in the verse is "E-I", [which means strength,] as in the verse (Genesis 31:29), "It is in the power ("el") of my hand". The "firmament" [mentioned in Psalms 19:2] refers to the highest celestial sphere which moves from the East to the West, opposite in direction to the other celestial spheres. "His handiwork declares" [mentioned in that verse] refers to the created beings. This is clear and is something that the philosophers proved on their own through their analysis. After the Psalmist finished his description of the creation with the words: and there is nothing hidden from the sun's heat, he says the words: The Torah of the L-rd is perfect, reviving the soul. In other words, although there are clear proofs to the glory of G-d and they are entirely His handiwork, Hashem's Torah is even more perfect [because] it revives the soul and makes the simple person wise. In other words, [the Torah] removes all doubt from the mind of both those that are wise and those that don't understand the movements of the heavens and the constellations. . . . **Ramban in his drasha (exposition) which began with the words, "The Torah of G-d is perfect"**

C.

ויש בני אדם שאמרו, שהעולם נהיה במקרה מבלי בורא שהתחילו ויוצר שיצרו. ומן התימה בעיני, איך תעלה בדעת מדבר, בעודנו בבריאותו, כמחשבה הזאת. ואילו היה בעל המאמר הזה שומע אדם, שיאמר כמאמרו בגלגל אחד של מים, שהוא מתגלגל להשקות חלקה אחת של שדה [או גנה], וחושב כי זה נתקן מבלי כוונת אומן, שטרח בחיבורו והרכבתו ושם כל כלי מכליו לעומת התועלת, היה לו להפליא ולהגדיל הרבה הדבה עליו, ולחשוב אותו בתכלית הסכלות, וימהר להכזיבו ולדחות מאמרו. וכיון שידחה המאמר הזה בגלגל קטן ופחות ונבזה, שנעשה בתחבולה קטנה לתקנת חלקה קטנה מהארץ, איך יתיר לעצמו לחשוב כמחשבה הזאת בגלגל הגדול הסובב את כל הארץ וכל אשר עליה מן הברואים, והוא בחכמה [ויכולת], תקצרנה דעות כל בשר ושכלי המדברים להשיג הוייתה, והוא מוכן לתועלת כל הארץ וכל אשר עליה. ואיך יוכל לומר [עליו], שנהיה מבלי כוונת מכוין ומחשבת חכם בעל יכולת. ומן הידוע אצלנו, כי הדברים אשר הם מבלי כוונת מכוין במאומה מהם לא ימצא סימן לחכמה וליכולת. והלא תראה, אם שפך אדם דיו פתאום על נייר חלק, שאי אפשר שיצטייר ממנו עליו כתב מסודר ושיטות נקראות כמו שהיה בקולמוס, ואילו הביא אדם לפנינו כתב מסודר ממה שאי אפשר להיות מבלי מצוע קולמוס, ואומר, כי נשפך הדיו על הנייר ונעשתה צורת הכתב עליו מעצמה, היינו ממהרים להכזיבו על פניו, שאיננו נמלט

מכוונת מכויץ. וכיון שזה בעינינו דבר שאי אפשר להיות בצורות רשומות בהסכמת דעתנו, איך יוכל לומר בדבר, שמלאכתו יותר דקה ותיקונו יותר רחוק ועמוק בענינו עד אין תכלית, שיהיה מבלי כוונת מכויץ וחכמת חכם ויכולת יכול. חובת הלבבות שער היחוד פרק ו'

There are people who say that the world happened by chance, without a Creator who initiated it or a designer who formed it. In my eyes, it is astonishing that any human being of sound mind could even entertain such a thought. If that same person would hear someone else make the claim that a certain water wheel, which is used to irrigate a field or garden, came about without the planning of a craftsman who made the effort to design and assemble all of its parts, [but it just appeared through accident,] he would be dumbfounded. He would besmirch that person and call him an imbecile and would immediately proceed to demolish his claim and show it to be false. If such an individual would dismiss [out of hand] the notion that a small and insignificant wheel, which takes a minimum of planning to enhance but a small part of the earth, [could come about by accident,] how could he let himself think that the great wheel (sphere) that surrounds the earth and all the creatures that are upon it, which does so with wisdom and energy, whose essence is beyond human comprehension and is set up for the benefit of the entire earth and all that is upon it, could come about without the express design and planning of a wise being with great ability. It is common knowledge that things that come about without prior planning contain no evidence of wisdom or ability. Just take a look. If someone accidentally spilled ink on a blank piece of paper, it would be impossible to imagine that he would thereby produce orderly writing with legible lines like that made by a pen. If a person would bring us a neat letter of the type produced by a pen and would tell us that he actually spilled ink on the paper and the writing came about by itself, we would immediately denounce him to his face as a fraud, for such a thing cannot come about without intelligent design. Since such a thing is widely accepted to be impossible, how could anyone make the claim that something which is infinitely more complex and intricate could come about without being planned by a powerful intelligence. **Chovos HaLevavos, Shaar HaYichud Chapter 6**

D.

הא-ל הנכבד והנורא הזה מצוה לאהבו וליראה אותו שנאמר ואהבת את ד' א-להיך, ונאמר את ד' א-להיך תירא. והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו, בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול, כמו שאמר דוד צמאה נפשי לא-להים לא-ל חי, וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות, כמו שאמר דוד כי אראה שמך מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ב-א

This glorious and awesome G-d commanded us to love and fear Him, as it is stated (Deut. 6:5), "And you shall love Hashem, your G-d" and (Deut. 6:13), "You shall fear Hashem, your G-d". How does one come to love and fear Him? When a person contemplates His amazing and magnificent works and creations and observes His wisdom, which is beyond any comparison, without end, he will automatically feel love, and will praise, and glorify Him. and it will stir within him a strong desire to know the great Name, as [King] David said (Psalms 42:3), "My soul thirsts for G-d, for the living G-d." But as soon that person thinks about these very things, he will suddenly recoil backwards with fright, realizing

that he is but a small, base, and obscure creature, who, with his minute and inconsequential intelligence, is standing in the presence of He who possesses perfect knowledge, as [King] David said (Psalms 8:4), “When I behold Your heavens, the work of Your fingers . . . [I say to myself:] Who is man that you are mindful of him?”
Rambam Hilchos Yesodei HaTorah 2:1-2

E.

גָּדוֹל ד' וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מְעֻשָׂיָךְ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגְדֹּדוּ: הַדָּר
 כְּבוֹד הַיּוֹדֵךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וְגִדּוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה: תהלים
 קמה:ג-ו

Great is the L-rd, and greatly to be praised; and his greatness is unsearchable. One generation shall praise your works to another, and shall declare your mighty acts. I will speak of the glorious splendor of your majesty, and of your wondrous works. And men shall speak of the might of your awesome acts; and I will declare your greatness. They shall utter the fame of your great goodness, and shall sing of your righteousness. **Psalms 145:3-6**

F.

(1) בחמישי היו אומרים (תהלים פא) הרנינו לא-להים עוזנו - על שם שברא עופות ודגים לשבח לשמו. ראש השנה לא.

On the fifth day they said (Psalms 81), “Sing aloud to G-d, the source of our strength,” because He created fish and birds to praise His name. **Rosh Hashanah 31a**

(2) שברא עופות ודגים לשבח לשמו - כשאדם רואה עופות משונים זה מזה נותן שבח למי שבראם. רש"י שם

He created fishes and birds to praise His name. When a person sees birds that are so different, one from the other, he gives praise to His name. **Rashi, Ibid.**

G.

וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשְּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צָבָא הַשְּׁמַיִם וְנִדְחָתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעִבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק ד' א-לֵהֶיךָ אֹתָם לְכָל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשְּׁמַיִם. דברים י:יט

And lest you lift up your eyes to the skies, and when you see the sun, and the moon, and the stars, all the host of the skies, should you be driven to worship them, and serve them, which the L-rd your G-d has allotted to all nations under the whole sky. **Deut. 4:19**

אשר חלק ד'. להאיר להם. דבר אחר, לאלוהות, לא מנען מלטעות אחריהם, אלא החליקם בדברי הבליהם לטרדם מן העולם, וכן הוא אומר, כי החליק אליו בעיניו למצוא עונו לשנוא (תהלים לו, ג.): רש"י לדברים ד:יט

Which He allotted (*chalak*) to to them (Deut. 4:19): To provide light to them. Another explanation is the following: He didn't prevent them from straying after them, but rather, he made them (*chalak*) slip (or flattered them) through their words of vanity in order to drive them from the world; Similarly it states (Psalms 36:3), "For he (the evil inclination) flattered him [that the sin find grace in] his eyes, until his iniquity be found and he be hated." **Rashi to Deuteronomy 4:19**

IV. The Anthropic Principle

A.

יְדַעְתִּי כִּי כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱ-לֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלְיוֹ אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לְגַרֵעַ
וְהָאֱ-לֹהִים עָשָׂה שִׁירָאוּ מִלְּפָנָיו: קהלת ג:יד

I know that, whatever G-d does, it shall be for ever; nothing can be added to it, nor any thing taken from it; and G-d does it, that men should fear before Him. **Ecclesiastes 3:14**

B.

ידעתי כי כל אשר עשה – הקב"ה במעשה בראשית הוא ראוי להיות לעולם ואין לשנותו לא בתוספת ולא בגרוע, וכשנשתנה, הא-להי' צוה ועשה שישתנה כדי שיראו מלפניו אוקיינוס פרץ גבולו בדור אנוש והציף שלישו של עולם והא-להים עשה שיראו מלפניו, שבעת ימים נשתנו הלוחך חמה בדור המבול לזרוח במערב ולשקוע במזרח כדי שיראו מלפניו חמה חזר' לאחוריה עשר מעלות בימי חזקיהו ובימי אחז אביו נתקצר היום ונתרבה הלילה ביום מותו כדי שלא יהא נספד כל זה כדי שיראו מלפניו לפיכך אין טוב לאדם לעסוק אלא במצותיו ולירא מלפניו:

I know that, whatever G-d does, . . . in the act of creation is fit to last forever and it should not be changed, neither added to or diminished. But when it is changed, when G-d commanded that it be changed, it is for the purpose that mankind should fear from Him. When the ocean broke through its boundaries, during the generation of Enosh, and swept away a third of the world, it was done by G-d in order that [the survivors] should fear Him. For a period of seven days, during the generation of the Flood, the sun rose in the west and set in the east, in order that they fear Him. The sun went backwards ten degrees during the time of Chizkiayhu. Right after the death of Chizkiayhu's father, Achaz, the day got shorter and the night got longer, so that they wouldn't be able to eulogize him. All of this was done in order that they fear Him. Therefore, it is not good to be involved with anything else except for the fulfillment of His commandments and to fear Him. **Rashi's commentary to Ecclesiastes 3:14**

C.

פירוש והא-להים עשה שלא יוכל נוצר להוסיף על מעשהו או לגרוע כדי שיראו בני אדם מלפניו: אבן עזרא קהלת פרק ג פסוק יד

The explanation of the verse is that G-d made the world in such a manner that no creature can add or diminish from it, in order that man should be in awe of Him. **Commentary of R. Avraham ibn Ezra to Ecclesiastes 3:14**

D.

(1) לְמַנְצֵחַ לְדוֹד אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱ-לֹהִים הַשְּׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עָלֶיךָ אֵין עֲשֵׂה-טוֹב: ב
 י-הוָה מְשֻׁמִּים הַשְּׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לְרֵאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דַּרְשׁ אֶת אֱ-לֹהִים: תַּהֲלִים יֵד-א-ב

To the chief Musician of David. The fool (despicable one) has said in his heart, There is no G-d. They are corrupt, they have done abominable deeds, there is none that does good. The L-rd looked down from heaven upon the children of men, to see if there were any who understand, and seek G-d. **Psalms 14:1-2**

(2) אֵין א-לֹהִים . . . הַכֹּל לְפִי הַמְקַרָּה. פִּירוּשׁ מִצוֹדֵת דוֹד, שֵׁם

There is no G-d . . . [In their eyes] everything is an accident. Commentary of Metzudas David, Ibid.

(3) . . . שֶׁהַכְּחִישׁ מִצִּיאוֹת ד' . . . כּוֹלֵם הַשְּׁחִיתוּ מַעֲשֵׂיהֶם לַעֲשׂוֹת רַעוֹת וְתוֹעֵבוֹת עַד
 שְׁאֵין עוֹשֶׂה טוֹב אֶפִּילוֹ טוֹב נִימוּסֵי חֶסֶד אוֹ רַחֲמִים. פִּירוּשׁ הַמַּלְבִּי"ם שֵׁם

. . . They deny the existence of G-d . . . and all of the members of their society have become corrupted. Evil and abomination is so commonplace that none of them actually perform any acts of benevolence, even such acts of kindness or compassion which are generally commonplace in society. **Commentary of Malbim, Ibid**

E.

(1) הוּא יָמוּת בְּאֵין מוֹסֵר וּבְרַב אֲוִלְתּוֹ יִשְׁגָּה: מִשְׁלֵי ה:כֹּג

[The fool] shall die for lack of moral instruction; and in the greatness of his folly (skepticism) he shall go astray. **Proverbs 5:23**

(2) הוּא יָמוּת בְּאֵין מוֹסֵר - שֶׁאֵח"כ לֹא יִקְבַּל עוֹד מוֹסֵר שֶׁהוּא מֵה שִׁפְחִידוֹהוּ בַעֲוֹנֵי ד',
 וְאֵף שִׁיעֲנִישׁוּהוּ ד' לֹא יִקְבַּל מוֹסֵר כִּי בְּרַב אֲוִלְתּוֹ יִשְׁגָּה - שִׁדְבַק אַח"כ בְּאוֹלֵת, שֶׁהָאוִיל הוּא
 הַמְטִיל סְפִיקוֹת בְּכָל דָּבָר, וְלֹא יֵאֱמִין שֶׁבֵּא הַעֲוֹנֵשׁ בַּהֲשִׁגְחָה כִּי יִטִּיל סַפֵּק אוֹלֵי הוּא מְקַרָּה
 וְלִכְּזֹנ לֹא יִקְבַּל מוֹסֵר כִּי יִתְלֶה הַכֹּל בַּמְקַרָּה. פִּירוּשׁ הַמַּלְבִּים לְמִשְׁלֵי ה:כ"ג

He shall die for lack of instruction, for he will not subsequently accept moral instruction, meaning that which arouses fear of G-d's punishment, for even if G-d does punish him, he will not accept G-d's lesson. This is because "in the greatness of his folly he shall go astray." He will subsequently cling to skepticism. The skeptic sows seeds of doubt in virtually everything and refuses to believe that punishment comes as an act of Providence, clinging to the possibility that perhaps the thing is only an accident. As a result, he will never accept moral instruction, attributing everything to happenstance. **Commentary of Malbim to Proverbs 5:23**

F.

כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיִּיב לוֹמַר: בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם. סְנֵהֲדִרִין לִז.

Every single person is obliged to say: The world was created for my sake. **Sanhedrin 37a**